

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w Warszawie, VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Louklinska
Protokolant: Edyta Pawłowska, Paulina Czartoryska

Prokurator: zawiadomiony wokandą
Komisja Techniczna przy Polskim Klubie Wyścigów Konnych w Warszawie:

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 24 kwietnia 2019 r., 26 kwietnia 2019 r.
odwołania R ██████ Ś ██████

od orzeczenia Komisji Odwoławczej przy Polskim Klubie Wyścigów Konnych w Warszawie
nr 01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r.

na podstawie art. 437 § 1 i § 2 kpk w zw. z art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o
wyścigach konnych

postanawia:

I) zmienić pkt 2) zaskarżonego orzeczenia Komisji Odwoławczej przy Polskim Klubie
Wyścigów Konnych w Warszawie nr 01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. w ten sposób, że w
miejsce orzeczonej kary zawieszenia licencji na trenowanie koni na okres od dnia 27 grudnia
2018 r. do dnia 27 maja 2019 r. wymierzyć R ██████ Ś ██████ karę pieniężną 6.000 (sześciu
tysięcy) złotych

II) na podstawie art. 98 § 2 kpk odroczyć uzasadnienie postanowienia do 7 dni.

za zgodność z oryginałem

STAZYSTA

Paulina Czartoryska

UZASADNIENIE
postanowienia z dnia 26 kwietnia 2019 r.

Komisja Techniczna przy Torze Wyścigowym Warszawa-Służewiec, w związku z informacją otrzymaną w dniach 5 oraz 8 lipca 2018 r. przez Polski Klub Wyścigów Konnych z Laboratoire des Courses Hippiques w Verrières le Buisson, potwierdzającą obecność niedozwolonego środka dopingującego w postaci kobaltu w stężeniu przekraczającym dozwolony próg w badanej próbce pobranej od ogiera King Arcibal w dniu 10 czerwca 2018 r. po gonitwie o Nagrodę Iwna (Przychówku) – L (kat. A), następnie potwierdzoną w dniu 30 i 31 sierpnia 2018 r. przez Laboratorium Racing Analytical Services Ltd w Australii wszczęła z urzędu czynności wyjaśniające. Komisja Techniczna po przeprowadzaniu czynności wyjaśniających w dniu 20 grudnia 2018 r. wydała orzeczenie nr 165, w którym uznała R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] trenującego ogiera King Arcibal za winnego:

1) naruszenia obowiązku zabezpieczenia ogiera King Arcibal przed podaniem mu przed gonitwą rozgrywaną w dniu 10 czerwca 2018 r. niedozwolonego środka dopingującego w postaci kobaltu, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w § 34 ust. 2 pkt 1 w zw. z § 113 ust. 1 pkt 9 Regulaminu Wyścigów Konnych w zw. z ust. 1 pkt 6 załącznika nr 6 do Regulaminu Wyścigów Konnych,

2) podania oraz polecenia podania koniowi King Arcibal, biorącemu udział w gonitwie w dniu 10 czerwca 2018 r., przed gonitwą niedozwolonego środka dopingującego w postaci kobaltu, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w § 113 ust. 1 pkt 5 Regulaminu Wyścigów Konnych w zw. z ust. 1 pkt 6 załącznika nr 6 do Regulaminu Wyścigów Konnych. Za te dwa przewinienia dyscyplinarne R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] została wymierzona łącznie kara zawieszenia licencji na trenowanie koni na okres od dnia 27 grudnia 2018 r. do dnia 27 października 2019 r.

Na powyższe orzeczenie Komisji Technicznej obrońca R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] złożył odwołanie do Komisji Odwoławczej przy Polskim Klubie Wyścigów Konnych, w którym wniósł o uchylenie orzeczenia Komisji Technicznej, względnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] od opisanego w pkt 1 orzeczenia Komisji Technicznej czynu oraz umorzenia postępowania w pozostałym zakresie.

Na skutek wniesionego odwołania Komisja Odwoławcza przy Polskim Klubie Wyścigów Konnych w dniu 28 stycznia 2019 r. wydała orzeczenie nr 01/2019, w którym postanowiła:

1) uniewinnić trenera R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] od zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego z § 113 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra i Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych,

2) uznać trenera R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE] winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z § 113 ust. 1 pkt 9 w związku z § 34 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych i za czyn ten wymierzyła mu karę zawieszenia licencji na trenowanie koni na okres od dnia 27 grudnia 2018 r. do dnia 27 maja 2019 r.

W dniu 5 lutego 2019 r., pełnomocnik R [REDAKTOWANE] S [REDAKTOWANE], na podstawie treści przepisu art. 425 kpk i 438 kpk w zw. z art. 27 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych złożył odwołanie do tutejszego Sądu od orzeczenia nr 01/2019 Komisji Odwoławczej przy Polskim Klubie Wyścigów Konnych, zaskarżając postanowienie Komisji Odwoławczej w części, tj. co do pkt 2. Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1) obrazę przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 1 kpk), a to art. 24 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych,

- 2) obrazę przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 2 kpk), a to art. 24 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, a to art. 5 § 1 pkt 9 kpw w zw. z art. 54 § 6 kpw w zw. z art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych, oraz § 118 ust. 4 Rozporządzenia Ministra i Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych,
- 3) obrazę przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 2 kpk), a to art. 24 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, a to art. 16 § 2 kpw w zw. z art. 41 kpk w zw. z art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych,
- 4) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający istotny wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 kpk),
- 5) rażącą niewspółmierność kary (art. 438 pkt 4 kpk).

Jednocześnie wniósł o umorzenie postępowania, albo ewentualnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie R █████ Ś █████ od opisanego w pkt 2 przewinienia dyscyplinarnego, względnie o orzeczenie wobec R █████ Ś █████ kary finansowej za czyn opisany w pkt 2 zaskarżonego orzeczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie tylko w części zasługiwało na uwzględnienie i skutkowało zmianą zaskarżonego orzeczenia.

Sąd podzielił argumentację zawartą w odwołaniu odnośnie tego, że w niniejszej sprawie zastosowana została wobec obwinionego kara nieznaną ustawie. Ustawa o wyścigach konnych w art. 23 przewiduje katalog osób, które podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie z art. 23 ust. 2, odpowiedzialności dyscyplinarnej może podlegać trener. Natomiast, katalog kar dyscyplinarnych, jakie mogą zostać nałożone przewiduje art. 24 ustawy o wyścigach konnych, zgodnie z którym karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) kara pieniężna w wysokości od 50 zł do równowartości sumy nagród w wyścigu, w którym naruszono przepisy regulaminu wyścigów konnych;
- 4) zawieszenie pozwolenia na kierowanie stajnią wyścigową;
- 5) zawieszenie licencji na trenowanie koni, dosiadanie (powożenie) koni lub pełnienie funkcji sędziego wyścigowego - nie dłużej niż na rok;
- 6) pozbawienie prawa trenowania koni, dosiadania (powożenia) koni lub pełnienia funkcji sędziego wyścigowego.

W dniu orzekania przez Komisję Techniczną trener R █████ Ś █████ posiadał licencję na trenowanie koni ważną do dnia 31 grudnia 2018 r. Licencja na trenowanie koni jest udzielana w danym roku kalendarzowym. Natomiast na R █████ Ś █████ została orzeczona przez Komisję Odwoławczą kara zawieszenia licencji na trenowanie koni na okres od dnia 27 grudnia 2018 r. do dnia 27 maja 2019 r., a zatem na okres w zasadniczy sposób wykraczający poza okres posiadania przez niego licencji. Tym samym, w ocenie Sądu, należało uznać, że wobec trenera R █████ Ś █████ została faktycznie wymierzona kara polegająca na zakazie udzielenia licencji na trenowanie koni, a takiej kary ustawodawca nie przewidział. W art. 24 ustawy o wyścigach konnych kary zostały wymienione enumeratywnie, zawarty tam katalog kar dyscyplinarnych jest katalogiem zamkniętym i nie podlega rozszerzeniu. Powinien być on rozumiany ściśle, bowiem brak jest podstaw do przyjęcia, że może on mieć charakter rozszerzający.

W świetle powyższego, mając na uwadze, że nie można interpretować katalogu kar zawartego w ustawie o wyścigach konnych w sposób rozszerzający i orzekać kary, która nie została tam wymieniona, tj. polegającej na zakazie udzielenia licencji na trenowanie koni należało stwierdzić, że Komisja Odwoławcza zastosowała wobec R █████ Ś █████ karę nieznaną ustawie. W konsekwencji, uzasadnionym stała się zmiana orzeczenia nr 01/2019 Komisji

Odwoławczej w zaskarżonym pkt 2) i zasądzenie adekwatnej kary przewidzianej ustawą o wyścigach konnych.

Zmieniając zaskarżone orzeczenie Sąd wymierzył R. ██████ Ś. ██████ karę pieniężną 6.000 zł uznając, że kara ta odniesie cele zarówno prewencji szczególnej jak i ogólnej. Doping w świecie sportu jest czynnikiem niszczącym nie tylko sam sport ale i zdrowie zawodników. W dyscyplinach, w których zawodnikami są ludzie to oni sami decydują o sięgnięciu po doping znając konsekwencje swojej decyzji, natomiast w sporcie takim jak wyścigi konne to człowiek decyduje za zwierzę narażając je na niebezpieczeństwo m.in. utraty zdrowia. Dlatego też obowiązek zabezpieczenia konia przed podaniem mu niedozwolonego środka dopingującego jest jednym z podstawowych obowiązków trenera, a co za tym idzie naruszenie tego obowiązku winno spotkać się z odpowiednio surową reakcją. Trener R. ██████ Ś. ██████ tego obowiązku nie dochował i nie zabezpieczył ogiera King Arcibal przed podaniem mu przed gonitwą rozgrywaną w dniu 10 czerwca 2018 r. niedozwolonego środka dopingującego w postaci kobaltu. Wymierzając karę pieniężną w kwocie 6.000 zł Sąd miał na względzie z jednej strony wysoką społeczną szkodliwość popełnionego przez R. ██████ Ś. ██████ czynu, a z drugiej fakt, że mając wieloletnie doświadczenie jako trener przewinienie dyscyplinarne o takim stopniu naganności popełnił po raz pierwszy. Zdaniem Sądu kara wymierzona przez Sąd jest na tyle dotkliwa, że stanowić będzie z jednej strony przestrożę, a z drugiej strony będzie motywować do uważniejszego i bardziej sumiennego przestrzegania obowiązków przez ukaranego.

W pozostałym zakresie Sąd nie podzielił zarzutów zawartych w odwołaniu.

Odnosząc się do zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 2 kpk), a to art. 24 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, art. 5 § 1 pkt 9 kpw w zw. z art. 54 § 6 kpw w zw. z art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych oraz § 118 ust. 4 Rozporządzenia Ministra i Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych poprzez orzeczenie wobec R. ██████ Ś. ██████ kary zawieszenia licencji na trenowanie koni pomimo nie przedstawienia trenerowi R. ██████ Ś. ██████ zarzutu na żadnym etapie postępowania, Sąd uznał te zarzuty za chybione i nie podzielił argumentacji, że zarzut nie został przedstawiony R. ██████ Ś. ██████. Zgromadzony materiał dowodowy, a w szczególności Protokół przesłuchania trenera R. ██████ Ś. ██████ z dnia 21 września 2018 r., wraz z nagraniem wskazuje, że R. ██████ Ś. ██████ zostały przedstawione zarzuty, a dodatkowo, że R. ██████ Ś. ██████ rozumiał w jakim charakterze był przesłuchiwany i w jakiej sprawie. Nie sposób również nie zwrócić uwagi na okoliczność posiadania przez R. ██████ Ś. ██████ obrońcy w toku postępowania, co stanowiło niewątpliwie dodatkową gwarancję jego praw.

Następnie, odnosząc się do zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego (art. 438 pkt 2 kpk), a to art. 24 pkt 5 ustawy o wyścigach konnych, oraz art. 16 § 2 kpw w zw. z art. 41 kpk w zw. z art. 26 ust. 6 ustawy z dnia 18 stycznia 2001 r. o wyścigach konnych poprzez błędną wykładnię i uznanie, że rozpoznanie wniosku R. ██████ Ś. ██████ o wyłączenie sędziego Komisji Technicznej na torze wyścigowym Warszawa Służewiec J. ██████ K. ██████, nastąpiło w sposób nie naruszający przepisów postępowania, w tym w szczególności przepisu art. 16 § 2 kpw, Sąd podzielił stanowisko wyrażone przez Komisję Odwoławczą, że wniosek o wyłączenie sędziego został rozpoznany prawidłowo. Zgodnie z treścią art. 16 § 2 kpw obowiązek rozpatrzenia przedmiotowego wniosku przez Komisję Odwoławczą zaistniałby bowiem w przypadku, w którym w Komisji Technicznej nie możnaby utworzyć składu orzekającego.

Kolejnym zarzutem podniesionym przez R. ██████ Ś. ██████ był rzekomy błąd w ustaleniach faktycznych Komisji Odwoławczej, przyjętych za podstawę orzekania, a mający istotny wpływ na jego treść (art. 438 pkt 3 kpk) poprzez bezpodstawne przyjęcie, że kobalt stanowi niedozwolony środek dopingujący stosowanie do treści załącznika nr 6 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych, w sytuacji gdy załącznik ten nie wymienia kobaltu jako środka

dopingującego. W zakresie tego zarzutu, Sąd również podzielił w pełni rozważania Komisji Odwoławczej, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nr 01/2019 z dnia 28 stycznia 2019 r. W ocenie Sądu, Komisja Odwoławcza słusznie uznała, że kobalt stanowi jeden z niedozwolonych środków odwoławczych, zawarych w wykazie substancji niedozwolonych, znajdującym się w Załączniku nr 6 do Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 marca 2016 r. w sprawie regulaminu wyścigów konnych. Zgodnie z ust. 1 pkt 6) tego załącznika, niedozwolonymi środkami dopingującymi dla koni są substancje uznane przez IFHA za niedozwolone środki dopingujące dla koni. Przepisy IFHA ustanawiają próg dopuszczalnego stężenia kobaltu w organizmie konia – 100 ng/ml. Tym samym Sąd uznał, że na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego, Komisja Odwoławcza prawidłowo uznała, że pobrana od ogiera King Arcibal próba dopingowa potwierdziła przekroczenie dozwolonego progu poziomu kobaltu w organizmie.

Ostatnim zarzutem podniesionym w odwołaniu był zarzut niewspółmierności kary (art. 438 pkt 4 kpk), jednak z racji uwzględnienia pierwszego z zarzutów, a mianowicie zastosowania kary nieznannej ustawie stał się on bezprzedmiotowy.

Mając powyższe na względzie Sąd Rejonowy orzekł jak w sentencji.

za zgodność z oryginałem

SEKRETARZ SĄDOWY
Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa

Paulina Węcłowska